

GEBZE KIZ İMAM HATİP LİSESİ ÖĞRENCİ GAZETESİ

KARDEŞ OKULUMUZA GİTTİK

Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğü müz tarafından 6 Şubat tarihinde yaşadığımız deprem felaketinin yaralarını sarmak, milli birlik ve beraberliğimizi devam ettirmek adına yardımlaşma kültürümüzü yaygınlaştırmak amacıyla uygulamaya konulan "Eğitimde Tek Yürek" Programı kapsamında "Kardeş Okul" uygulaması başlatılmıştı. Bu bağlamda Gaziantep ilimizin Nizip ilçesinde bulunan Rabia Müslüm Tuncel Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ile Kardeş Okul olduk. Kardeş okulumuz belirlendiğinde okulumuzda öğrenci kulüplerimiz vasıtasıyla kermes ve etkinlikler düzenleyerek nakdi yardımlar topladık.

Topladığımız nakdi yardımların yanına kardeş okulumuzdaki öğrenci ve öğretmen kardeşlerimiz için çeşitli hediyelerde ekleyerek kardeş okulumuza ulaştırmak için yola koyulduk. 17 Mart Cuma günü okul müdürümüz Ayşegül Turan, Müdür yardımcımız Göksu Demiral, Arapça öğretmenimiz Nazlıhan Yıldızalkan ve TDE Öğretmenlerimiz Hatice Sivari Küçükseymen ve İlknur Tavukçu emanetlerimizi kardeş okulumuza ulaştırdı. Ekibimiz kardeş okulumuzda bir gün geçirerek hem okul yönetimi, hem öğretmenler hem de öğrencilerle sohbet edip onlarla hasbihal etme fırsatı buldular. Kardeş okulumuzla bundan sonraki süreçte de iletişim halinde olmaya devam edeceğiz. Allah ülkemize bir daha böylesi acılar yaşatmasın inşallah.

GEBZE KIZ ANADOLU İMAM
HATİP LİSESİ
ÖĞRENCİ GAZETESİ

İmtiyaz Sahibi

AYŞEGÜL TURAN

Okul Müdürü

Editör

HATİCE SİVARI KÜÇÜKSEYMEN

TDE Öğretmeni

Yayın Koordinatörü

ENGİN GÜNTEPE

Müdür Yardımcısı

Yazarlar

BERRA ABDURREZZAK

SÜMEYYE AKTÜRK

Öğrenci

MERVE ÖCEL

Rehber Öğretmen

Bu Sayıda;

- Kardeş Okulumuza Gittik
- Depremin Psikolojik Etkileri Nasıl Atlatılır? / Rehberlik
- Safahat / Kitap İnceleme
 - Deprem / Öykü
 - Vardır Bir Sonu / Şiir
- İstikrar ile İstiklal İzinde / Kompozisyon

Gebze Kız İmam Hatip Lisesi okul öğrenci gazetesidir.

Yıl: 2023 Sayı: 8

DEPREMİN PSİKOLOJİK ETKİLERİ NASIL ATLATILIR?

REHBERLİK

Bir sabah uyandık ve içtiğimiz bir bardak suya aslında ne kadar kolay ulaşabildiğimizi gördük. Yenilerini koymak için dolaplarımızda yer bulamadığımız ama yine de giyecek bir şeyimizin olmadığını düşündüğümüz kıyafetlerimizin arasından, bir çift çorabın bile ne kadar kıymetli olduğunu gördük. Aynı evde olmamıza rağmen göz göze bakmadığımız, imkanımız olmasına rağmen aynı sofraya oturmadığımız ailemizin bir anda elimizden kayıp gidebileceğini gördük.

Deprem büyük bir travmadır. Bütün evimiz, iç dünyamız, çevremiz sarsılır. Deprem tehlikeli bir travma olmasının sebebi budur. Depremde evimiz yıkılır. Ev bizim için güvenli alandır. Bu dünyada bize

güvenli olduğumuzu hissettiren yerdir ve o, yıkılabilir.

Deprem düşman değildir. Doğal bir gerçekliktir. Düşman aslında hazırlıksız olmamızdır. Düşman unutmamız, dayanıksız binalar yapmamızdır.

Depremden etkilenenleri üç grupta ele alabiliriz. Enkazdan çıkarılanlar, depremi yaşamış yakınlarını kaybetmiş olanlar ve depremi yaşamamış ancak ekranlardan izleyenler. Peki bizler, depremedelere nasıl yaklaşmalıyız ?

Afet mağdurlarının yanında olduğunuzu hissettirmeli, anlayışlı olmalı ve şefkat göstermeliyiz. Kendi duygu ve düşüncelerini anlatmak istediklerinde onlara yol göstermek, sakinleştirmekten çok onları dinlemeyi tercih etmeliyiz. Yaşadıklarını bizlerle paylaşmalarına izin vermeliyiz. Bu süreci atlatmış kişiler için umut

DEPREMİN PSİKOLOJİK ETKİLERİ NASIL ATLATILIR?

DEVAMI...

çok önemlidir. Umudunu kıracak söylemlerden ve eleştirilerden kaçınmalıyız.

Yakınını kaybetmiş birine duygudaşlık yapabiliriz. Hissettiği duyguyu onun duygusunun önüne geçmeden yaşayabiliriz. Yani üzgünse ondan 2 kat daha fazla üzgün olmamalıyız. Bu kişiye daha kötü, rahatsız hissettirebilir. Yalnız kalmak isteyebilir, susmak isteyebilir. Sadece yanında olmak ve ona alan açmak yapılabilecek en iyi şeydir.

Deprem görüntülerini ekranları başından izleyen ve olası İstanbul depremi için korku ve kaygı yaşayan kişilerin yapabileceklerine de göz atalım. Öncelikle deprem ülkesinde yaşadığımızı bilerek, her an deprem olabileceğini kabul etmeliyiz. Kabul aşamasını geçebilirsek, sonrasında yapılacaklara daha çok dikkatimizi verebiliriz. Ekranlarda hep yıkılan binalara odaklanıyoruz ancak polyannacılığa kaçmadan yıkılmayan binaların da olduğunu görerek gerçek bir bakış açısı edinmeliyiz. Evimizde, işyerimizde, okulumuzda nerede hayat üçgeni oluşturmalıyız, bunu tespit edebiliriz. Deprem çantası hazırlayabiliriz.

Ancak alınacak tedbirler yalnızca fiziksel ve zahiri tedbirler olmamalı. Nasıl ki binaların kolonları güçlendiriliyorsa bizler de inancımız gereği, manevi kolonlarımızı güçlendirmeliyiz. İbadetlerimizde zayıf, eksik kısımlar varsa ibadetlerimizi gözden geçirmeliyiz. Kırgın, küs olduğumuz kişiler varsa, öfkelendiğimizde yıkıcı tepkiler veriyorsak, gönül kırıyor, yalan söylüyorsak, dedikodu yapıyor, küfür ediyorsak, elimizdeki nimetlerin kıymetini bilemiyorsak güçlendirmemiz gereken başka kolonlarımızda var demektir. Neticede hepimiz bir gün bir vesile ile ölümü tadacağız. Önemli olan imtihan için gönderildiğimiz bu dünyada, misafir olduğumuzu unutmadan, imtihanları geçebilmek için gayret etmek ve bunu Rabbimizin sonsuz merhameti, şefkatini bilerek sevgi ile yapmak.

MERVE ÖCEL Rehber Öğretmen

SAFAHAT

KİTAP

MEHMET AKİF ERSOY

Safahat , Mehmet Âkif Ersoy'un 1911-1933 yılları arasında yayımladığı yedi şiir kitabındaki şiirleri bir araya getiren eserdir.

Eser, Türkiye'de en fazla okunan şiir ve fikir kitaplarından[1]. İçerdiği şiirlerin konusu dönemin sosyal sorunları, tarihi ve dini konularıdır.

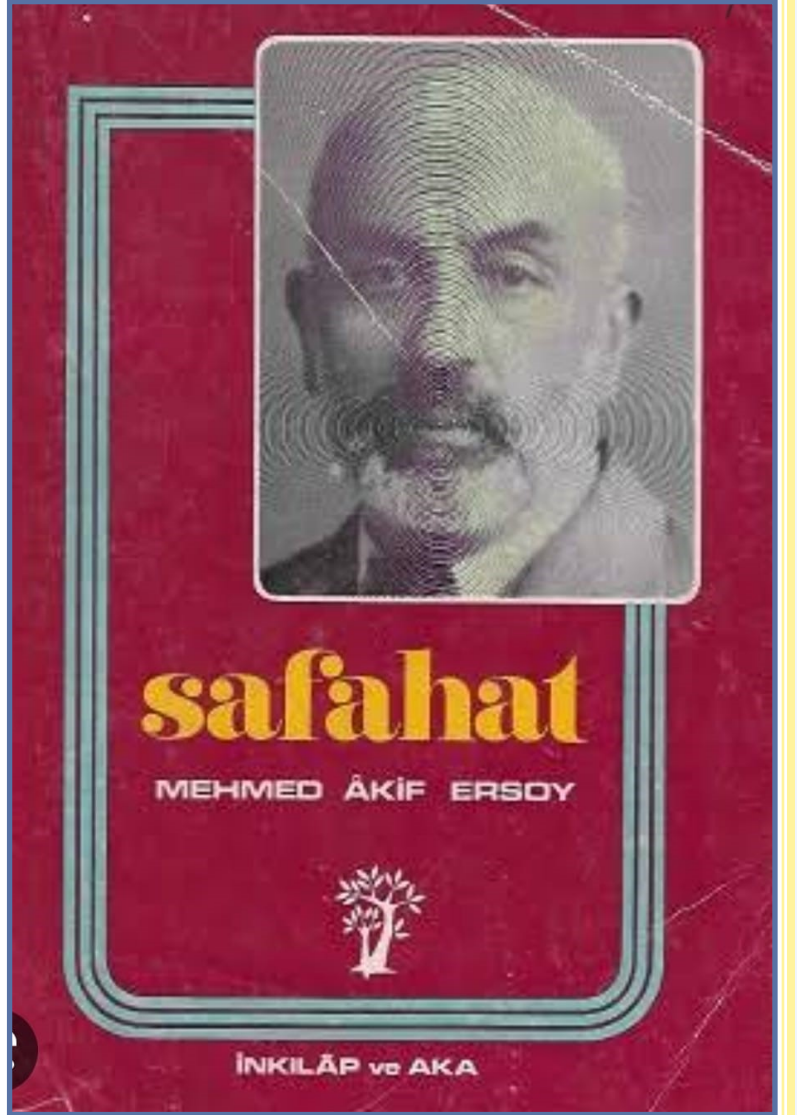
Kelime olarak "Hayatın değişik yüzleri, görünümleri" anlamına gelen Safahat[2], yedi kitabın da ortak adı olmuştur ancak şairin sadece 1911 yılında yayınlanan ilk şiir kitabı yayımlandığında sırf "Safahat" adını taşımıştır. Şairin daha sonra yayınladığı diğer kitaplar "ikinci kitap", "üçüncü kitap" olarak adlandırılır ve kendilerine ait alt başlıklar taşırlar. Safahat adı

altında bir araya gelmiş kitaplarının alt başlıkları sırasıyla şunlardır: Safahat (1911), Süleymaniye Kürsüsünde (1912), Hakkın S e s l e r i (1 9 1 3) , F a t i h Kürsüsünde (1914), Hatıralar (1917), Asım (1924), Gölgeler (1933).

Safahati meydana getiren eserler o zamana kadar ayrı ayrı basılmakta iken yeni harflerle (Latin alfabesi) basılmaya başladığı 1943 yılından toplu olarak tek bir büyük ciltte basılmıştır.

Eserin Tevfik Fikret'ten izler taşıdığı görülmekle birlikte bağımsız bir edebi kişiliğin ürünü olduğu kabul edilmektedir[3].

Safahat'in kimi baskılarında Mehmet Akif'in sağlığında kitaplarında yer vermediği bazı şiirleri de eklenmiştir. İstiklâl Marşı ise Safahat'da yer almaz. Şair bunun nedenini marşın Türk milletinin eseri olduğu düşüncesiyle açıklamış ve bu düşüncesini "Onu milletime ve kahraman ordumuza hediye ettim. Zaten o milletin eseridir, milletin malıdır. Ben yalnız gördüğümü yazdım" sözleriyle ifade etmiştir.

DEPREM

ÖYKÜ

Tatilin son günüydü bugün. Kardeşimle okul için hazırlılarımızı yapmıştık. O ilkokula gidiyor gerçi ama olsun. Şuanda bile okulunu ciddiye alması annemi memnun ediyordu. Ben ise ortaokul son sınıfım. Bu sene liseye giriş sınavı var. Ben de haliyle buna hazırlanmalıydım.

Çalışıyordum çalışmasına ama çoğu zamanlar sıkılıyor elimden dersi bırakıyordum. İstedğim fen lisesi falan değildi. Maraş'ta merkezde bir Anadolu Lisesi bile yeterdi benim için. Fakat annem hedefimi yüksek tutmamı söylüyor bana. Öyle böyle elimden geldiğince bir şeyler yapıyordum işte.

Kardeşimle sütlerimizi içip, annelere iyi geceler dileyip yattık. Fakat biz bilebilir miydik o gecenin bizim için iyi geçmeyeceğini. Uykumun en derin saatlerindeydim. Annemin çığlık sesleri ve sallantı. Neye uğradığımı şaşırılmış kardeşime dahi bakamadan hayat üçgeni yapmıştım. Sadece çığlık vardı etrafında ve karanlık kardeşime sonunda bir şey diyebilmişim.

-Aynı benim gibi yap Eva.

-Korkuyorum.

-Evaa ! Çabuk.

Ağlamaya başlamıştı bile bense ağlama gücünü bile kendimde bulamıyordum. Hem ben ağlarsam kardeşime nasıl güçlü görünebilirdim. Eva ya bakarken pat diye bir ses geldi. Üzerimize yukardan baskı uygulanmışçasına ve ev yerin dibine düşüyormuş gibi oldu.

-Ablaa

Sonrası yok. Bayılmıştım. Depremin evi yıkabileceği bile aklıma gelmemiş, anlamlandıramamıştım. Üstüme bir şeyler düşmüştü. Ne olduğunu kavrayamıyordum bile. Sadece dar bir alan, nefes almamı bile zorlaştıracak sıkıştırılmış hissi vardı.

Eva. Eva ya ne olmuştu? Veya kaç saattir buradayım? Ne yiyecektim? Yemek aramadan önce Eva'nın ve annemlerin yaşadığından emin olmalıydım.

-Evaa

-Efendim

Yaşıyor olması beni çok mutlu etmişti. Bende mücadele etmek için bir dayanak bulmuştum. Gücün varsa benimle birlikte annelere seslenebilir misin?

DEPREM

DEVAMI..

-Tamam abla

Seslendik fakat bizi duymadılar, kendimizi daha fazla yormamak adına seslenmeyi durdurduk. Ardından elimi görmediğim yerlere uzattım. Bir kulp hissi. Kendime doğru çektim.

Bu galiba benim çekmecemdi. Çikolata olduğunu bildiğim çekmece sırasını açtım. Annem vermişti Eva ile bana. Okula götürürüm diye çekmeceme koymuştum. Çantamı hazırlarken koymayı unutmuşum demek. Umarım Eva da bana özenip aynısını yapmıştır diye düşündüm. İlk defa kardeşimin bu çok bana özenmiş olmasını diliyordum. Konuşmayalı yarım saat olmuştu belki de. Tekrardan seslendim.

-Eva ablacım.

Seslere kulak verdim, hiçbir ses yoktu.

-Eva çekmecende çikolata var mı? Bakar mısın?

-Varr

-Şükür. Onun hepsini yeme Eva.

Sonra birkaç saatimizi konuşarak birbirimizi sakinleştirerek geçirdik. Bir sallantı daha oldu. Lakin üstümüze daha ne düşebilirdi ki evimiz başımıza yıkılmışken. Artık ne gündüzü anlayabiliyordum ne geceyi. Sadece enkazın bize zarar verdiği karanlığımız vardı. Duvara veya onun tarzı sert bir şeye vurulma sesi hissettim. Yardım için gelebilmiş olabilirler diye aklımdan geçirdim. Tam da tahmin ettiğim gibiydi.

-Kızlaarr.

- Buradayız.

Sonrası belki de yıllar gibi gelecek uğraşlarla geçmişti. Kurtulduk sonunda. Alkışlarla tekbirlerle çıkarıldık enkaz altından. Önce Eva sonra ben. Çıktığımızda aradan 1 gün geçtiğini öğrendik. İkimizde sabırla beklemiş zorluklara dayanmıştık.

-Peki annemle babam.

-Babanız çıktı.

Diyemedim annem nerede diye. Sağ çıktı mı diye sormadım. Cevabını bildiğim soruları belki de hiç sormamalıydım.

Berra Abdurrezzak 11C

VARDIR BİR SONU

ŞİİR

Her sabırda vardır bir hikmet
Arkasından getirir nice keramet
Sen yeter ki bul bir istikamet
Düşün ki kopar bir gün kıyamet
Zaman su gibi akar
Herkes kendine bir yol bakar
Ey gönül ol herkese hürmetkar
Bir gün olurlar sana minnettar
Güneş doğar her sabah
Olmaz yine gönül iflah
Çöktü mü gece simsiyah
Olacak sonu ebedi refah

SÜMEYYE AKTÜRK 11E

**KOCAELİ
GEBZE KIZ ANADOLU
İMAM HATİP LİSESİ**

EĞİTİMDE TEK YÜREK

**GÜÇLÜ KARDEŞLİK
GÜÇLÜ EĞİTİM
GÜÇLÜ TÜRKİYE**

Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğü
himayesinde başlatılan "Eğitimde Tek Yürek" programında
Kardeş okulumuz belirlendi.

GAZİANTEP / NİZİP
RABİA MÜSLÜM TUNCEL
KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

İSTİKRAR İLE İSTİKLAL İZİNDE

KOMPOZİSYON

Sene 1919 ; Zemheri bir soğuk kaplamış yurdun dört bir yanını , buz kestiren bu soğukta kiminin ne bir pallosu var ne bir çarığı. Soğuk her zerrisinde zangırdar ama nafile , soğuk zemheri olsa ne? Vatan aşkı dindirir soğucu da zemheriyi de. Erler cephede varını yoğunu feda etmekte ; gözler abi, baba, eş, evlat , nişanlı yolu beklemekte. Eksik etmedikleri dualarıyla onlara olan yüreктen inanlarıyla her daim yanlarında tüm millet.

Çantaları paahalarına esirgediler vatanlarını ; uğruna şehit oldular uğruna gazi. Gösterdiler cümle âleme bir olup Türk'ü , hep bir olduklarında barındırdıkları gücü. Topyekûn direndiler indirmediler Türk'ün adını , damarlarında akan kanın ertikleri ile. İstikrar ile doğurdular karanlıklarına güneş , isittir onları egemenlik ve hürriyet. Yavaş yavaş kuruluyordu Türk devleti hürriğe giden yolda her şey tamdı fakat uluslarını ifade edecek bir marş yoktu ortada... Bunun üzerine Maarif Vekâlet , 500 tl ödüllü bir yarışma düzenledi ülkede. Bütün şairler yazmaya başladı milletini simgeleyecek marşı vatan aşkıyla. Fakat bir başarılı şair katılmıyordu işin ucu para diye , Akif'ti o , paranın değeri yoktu gözünde. Bakanlık yarışmaya gönderilen 724 şiirden 6'sını seçip bastırıktan sonra milletvekillerine sundu ama nafile. Yazılan şiirleri milleti için yeterli bulmayan Hamdullah Suphi , yarışmaya para ödülü olduğu için katılmayan Mehmet Akif'e bir iktisat mektubu yazdı o da katılsın diye. Akif , Suphi'nin ısrarlı davranışları karşısında kabul etti seumciere katılmayı , kapattı kendini Tacettin Bergâhinin imam-evine başladı vatan aşkıyla yazmaya ; " korkma" diye. Her satırında bambaşka kafiye , her kıtasında ayrı bir aşk ile sığdırıyordu Türklüğün benliğini bir marş için. Sontandırdı on kıtalık marşını ulusa armağan etmek üzere , gönderdi onunla birlikte değerlendirilecek yedi şiir için. Meclis toplantısı sonrası belirtildi Türk milletine en layığı ise , Akif'in şiiri layık görüldü diğerlerine mukayesen en fevkalâde. Hamdullah Suphi okudu onu kürsüde ; ayakta alkışlandı bütün vekillerce.

Tek gayesi vardı her daim vatanına yararlı bir Türk evladı olmak ve bunu kesinlikle para ödüllü yapmamak. Bu sebepten parayı " Darü'l Mesai" adlı bir yardım kurumuna bağışladı. Öğütledi yazarken Türk gencine ; hiçbir zaman korkmomalarını , taşına zarar gelmemesi için göğüslerini siper etmelerini , iman ve vatan aşkı ile her şeyin üstesinden gelip gerekirse şehit , gerekirse gazi olmalarını. Binlerce şükürler olsun hür yaşamamızı sağlayan tüm şehit ve gazilere , şükürler olsun bütün ertlere , analara , atalara ve daha binlercesine. Ve bize her okuduğumuzda hem öğüt veren hem Türklüğümü ifade eden marşın şairi Mehmet Akif'e sonsuz minnet , ona söz hiç şüphesiz okunacak marşımız tüm dillerde.

EMİNE SUDE KARAGÖZ 11H

Bu eser, 12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Programı kapsamında İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüz tarafından düzenlenen "Akif'in Sözü, Cumhuriyet'in 100'ü Temalı yarışmalarda Kompozisyon dalında birinci oldu.